

РЕШЕНИЕ № 23

гр. Перник, 08.03.2010 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на единадесети февруари две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: Е. Иванова

при секретаря Е.В., в присъствието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №14 по описа за 2010 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ЗКВВООБ).

Образувано е по жалба на **К.Г.Т. *****, обжалва заповед № 970/22.12.2009 г. на ВНД Началник на Първо РУ при ОД МВР - Перник, с която му е отказано издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие. Със същата заповед е наредено да му бъде отнето издаденото разрешение № РК 0335025 за носене и употреба на пистолет "Глок 17", кал. 9 x 19 мм, № НШ, 482.

Жалбата се поддържа от процесуален представител на жалбоподателя с искане за отмяна на оспорваната заповед, както и присъждане на разноски. Твърди се, че заповедта е незаконосъобразна и постановена в противоречие на закона. Според изложеното в жалбата, при произнасянето си административният орган не се е съобразил със съдебно решение постановено по адм.д. № 441/2009 г. по описа на АС Перник, както и с приложените към искането отправено до него писмени доказателства.

Ответникът по жалбата - ВНД Началник на Първо Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник, се представлява от юрисконсулт Маркова, която изразява становище,че жалбата е неоснователна. Административният орган, при новото си произнасяне, се е съобразил с всички факти и обстоятелства по преписката и правилно е отказал издаването на разрешение тъй като не е обоснована необходимостта от носене на оръжие за "самоотбрана".

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че жалбата е допустима, но неоснователна. Заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при спазване на изискванията на закона и следва да бъде потвърдена. От събраните по делото писмени доказателства не е установена необходимост по отношение на жалбоподателя да му се разреши да носи и съхранява огнестрелно оръжие.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 4 ЗКВВООБ, посочена като правно основание за издаването на обжалвания акт, разрешения за придобиване, съхраняване, носене и употреба на взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат от физически лица при недоказана или отпаднала

необходимост. Съгласно чл. 41, ал. 1 ППЗКВВООБ, разрешения за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за самоотбрана се издават на физически лица от Директора на ГДОП или упълномощено от него длъжностно лице или от Началника на РУ по постоянния им адрес. Съгласно чл. 41, ал. 1 ППЗКВВООБ за издаването на разрешенията по ал. 1 лицата подават искане, в което се обосновава необходимостта от издаването му.

От анализа на цитираните разпоредби се налага изводът, че при подаването на искането за издаване на разрешение за носене и съхранение на оръжие, лицето следва да обоснове необходимостта от издаването му. Тази обосновка следва да се изразява в посочването на конкретни факти и обстоятелства, респективно - аргументи, които да налагат извод относно необходимостта лицето да притежава огнестрелно оръжие. Не е достатъчно лицето само да твърди такава необходимост, а да обоснове същата предвид изричната разпоредба на чл. 41, ал. 2 ППЗКВВООБ. Следователно, лицето което иска издаване на разрешението, трябва да обоснове (да мотивира) необходимостта от издаването му, а компетентният административен орган следва да прецени в рамките на предоставените му от нормативен акт правомощия дали искането е обосновано. Поради това, че в закона и правилника не са предвидени конкретни критерии, въз основа на които административният орган да прецени дали искането е основателно, то следва, че същият действа в условията на оперативна самостоятелност.

Процесният отказ е издаден от ВНД Началник на Първо РУ при ОД на МВР - Перник, поради което и с оглед цитираната по-горе разпоредба на чл. 41, ал. 1 ППЗКВВООБ, съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган.

Производството пред административния орган е започнало по искане вх.№ 6525 от 20.08.2009 г. на К.Г.Т.. Произнасянето на Началника на Първо РУ е във връзка с решение № 287/23.11.2009 г., постановено по адм.дело №441/2009 г. по описа на АС-Перник. С цитираното съдебно решение е отменена заповед № 707/01.10.2009 г. на ВНД Началник Първо РУ и преписката е върната за ново произнасяне. Указанията на съда, които са задължителни за административния орган са във връзка с обстоятелството, че подаденото искане следва да бъде разглеждано, като искане за издаване на ново разрешение за носене на оръжие, а не като такова за продължаване срока на вече издадено разрешение. При новото произнасяне административният орган, е следвало да прецени искането и приложените към него доказателства във връзка с наличието на конкретна необходимост от носене на оръжие. Тази преценка е направена и е постановен отказ. Ето защо настоящият състав не приема за основателни изложенията от жалбоподателя съображения относно неизпълнение на съдебното решение от административния орган.

В искане, вх. №6525/20.08.2009 г., за издаване на разрешението за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие, като основание е посочена необходимост от самоотбрана. Не са посочени каквито и да било конкретни основания (отправени към лицето или членовете на семейството му заплахи, особености на извършваната от него работа и др.), нито са представени доказателства във връзка с такива, които да налагат извод, че лицето има реална необходимост от закупуването, носенето и съхранението на оръжие цел самоотбрана.

Представени са доказателства и са изложени съображения, че при осъществяването на търговска дейност оръжието му е необходимо, тъй като често пътува в страната и носи големи суми пари в себе си.

Съдът счита, че представените по делото удостоверение за актуално състояние на "К и Н ГРУП" ООД, в което жалбоподателят е съдружник и приложените фактури за осъществено от него плащане, не обосновават извода, че е налице реална необходимост от носене на оръжие. Не е обоснована и доказана нуждата от самоотбрана, респективно

- наличието на необходимост от огнестрелно оръжие за защита на здравето и живота му или на имуществото му.

По подаденото искане от жалбоподателя, административният орган е провел производство, направил е проверка и анализ на представените доказателства и е стигнал до обоснования извод, че необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана

Административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при наличие на законоустановените, материалноправни предпоставки за това. При издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

В хипотезата на чл. 16 ЗКВООБ административният орган упражнява своята власт при условията на оперативна самостоятелност, тъй като законодателят му е предоставил възможност за преценка във всеки конкретен случай. Тази негова преценка е израз на свободна воля и вътрешно убеждение, в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 169 АПК, според която при оспорване на административен акт, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Действително и при упражняването на оперативна самостоятелност административният орган е длъжен, по силата на чл. 35 АПК, да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая, както и да отрази, съобразно чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК, фактическите и правни основания за издаването на акта.

В докладната записка и обжалвания отказ са изложени фактическите и правни основания, въз основа на които административният акт е издаден, поради което същият е съобразен с изискванията на чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК. В случая, са налице фактическите предпоставки за осъществената от административния орган преценка, че от жалбоподателя не е доказана необходимост от носене и съхранение на оръжие, съставляващи основание за отказ по чл. 16, ал. 1, т. 4 ЗКВООБ и отговарящи на посоченото в акта правно основание за издаването му.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената жалба, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена. Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,

Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **К.Г.Т. ***** срещу заповед № 970/22.12.2009 г. на ВНД Началник на Първо РУ при ОД МВР - Перник, с която му е отказано издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие и е наредено да му бъде отнето издаденото разрешение № РК 0335025 за носене и употреба на пистолет "Глок 17", кал. 9 x 19мм, № HWL482.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/